

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felélős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — — 24 kor.
Félévre — — — — 12 .
Negyedévre — — — — 6 .
Egy hóra — — — — 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

• kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1903.

XXXII. évfolyam. 104. szám.

Péntek, május 8.

Körber a magyarországi zavarokról.

Budapest, május 7.

Nem csodáljuk, hogy parlamenti zavarainkat az osztrák képviselőházban szóvá tették. A szoros közjogi viszonyból fogva, mely Magyarország és Ausztria közt fennáll, a parlamenti válság, mely a monarchia egyik államában uralkodik, nem maradhat minden hatás nélkül a másik államra és e tételt már magunk tapasztaltuk a gyakorlatban, mikor az osztrák képviselőház volt a székhelye a minden akciót megbénító obstrukciónak. Ha tehát a mi parlamenti ostromállapotunkat Ausztriában figyelemmel kísérik ezt csak magától értendőnek kell tartani, sőt tudjuk, hogy negyvennyolcasaink esztelen pusztító hadjárata az osztrák és a magyar határozatlopokon túl sem marad figyelmen kívül. De az érdeklődés tendenciáján fordul meg a dolog és a módon, hogy miként teszik szóvá e sajnos állapotokat. Arra nézve pedig ki sem lehet kétségben, hogy mily tendenciák vezették Schönerer és Biankini urakat, midőn az ex-lex állapot és a horvátországi zavargások tárgyában interpellációkat intéztek az osztrák kormányhoz.

Szerencsére oly államférfi áll ez idő szerint Ausztriában a kormány élén, ki nemcsak magas belátással bír, hanem kétségtelen loyaltással is van eltelve és így nem eshetett másképp, mint ahogy tényleg esett, hogy t. i. olyan választ kaptak az interpellálók, mely nem tette még szomorubbá különben is szomorú parlamenti helyzetünket.

Körber dr. osztrák miniszterelnök kijelentette, hogy a magyarországi állapotokkal szemben semmiféle intézkedéseket sem szándékszik tenni. Ez az álláspont nemcsak korrekt, de okos is és meg vagyunk győződve, hogy az egyedül helyesnek fog bizonyulni.

A parlamentben holt pontra jutottunk.

A válság, amennyiben csupán parlamenti szempontból tekintjük azt, elérte tetőpontját Élesebb ez a válság talán a formákban még lehet, de a lényegben már nem és reméljük, hogy majd túl fogunk esni a holt ponton. Hogy ez mint történik, arra nézve még nem vagyunk tisztában, de azt tudjuk, hogy az akut betegség nem tarthat soká. Változásnak kell bekövetkezni vagy jobbra, vagy balra és miután a reményről soha sem szabad lemondani, remélhetjük, hogy túlzóinknak előbb-utóbb megjön a jobbik eszük. A függetlenségi párt sem áll csupa Catilinák-ból; soraikban vannak ugyan tüzes vérűek és a rombolás barátai, de vannak komoly férfiak is, akik képesek ama veszélyeket mérlegelni, melyeket pártjuk magatartása rejt magában, ha idejekorán be nem áll a fordulat.

Még senki sem tudja, ki fogja a függetlenségi pártot a hidat építeni a visszavonulásra, és hogy ki építheti azt, vagy hogy más módon fog-e a válság megoldatni, de mindenkinél szilárd kell hogy legyen az a meggyőződés, hogy a mostani helyzet tarthatatlan és hogy a fordulatnak be kell következni. Ha mi türelemmel várjuk ezt a fordulatot, Ausztria annál könnyebben teheti ezt, minthogy ott most sokkal jobb a parlamenti viszonyok, mint nálunk. Körber miniszterelnök minden esetre magas kvalitásokkal bíró államférfiúnak bizonyult, midőn az egyedül helyes választ adta a hozzáintézett interpellációkra, és tekintélye és sulya csak emelkedett.

Az a korrektség, melyre a két miniszterelnök, Körber Ernő és Széll Kálmán, minden kérdésben, mely mind a két államot illeti, mindig törekszik, kell hogy segítsen megszüntetni a koronként felmerülő nehézségeket, és mi nem mondunk le arról a reményről, hogy a mostani nehézség is meg fog szünni. L. L.

Az obstrukció ellen. Bács-Bodrogvármegye törvényhatósági bizottsága, mint Zomborból jelentik, tegnapelőtt Latinovits Pál főispán elnöklése alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melyen tárgyalás alá került Rácz György nagybirtokos. törvényhatósági bizottsági tag indítványa, hogy a törvényhatóság fejezze ki bizalmát Széll Kálmán és a kormány iránt és ítélje el az obstrukciót. A közgyűlésre mintegy 350 bizottsági tag jött be Zomborba. Az indítvány mellett felszólaltak az indítványozón kívül Grünbaum Pál dr. és Récsy Ede dr., ellene szólalt fel Terék József dr. ügyvéd és Szendy Lajos ref. lelkes. A közgyűlés az indítványt nagy lelkesedéssel elfogadta. Az indítvány ellen egyedül csak Terék József szavazott. A közgyűlés igen lelkes hangulatban folyt le és impozáns ellensúlyozása volt annak az egy-két népgyűlésnek, a melyet Bácsmegeye területén rendeztek. Az óbecsei járásból, a honnan a napokban vezettek küldöttséget a Ház elnöke elé a katonai javaslatok ellen, 65-en jelentek meg a közgyűlésen, ezzel fejezve ki azt, hogy a népgyűléssel nem értettek egyet. Karácsony Gyula alispán indítványára Széll Kálmán miniszterelnököt táviratilag üdvözölte a megye közönsége.

Az alispán-választáshoz.

A „Nagybecskereki Hírlap“ tek. szerkesztőjének!

B. lapja 90. számában szives volt engem Nyirbe, Szabolcsba, Nógrádba, Baranyába, Zalába és Bácskába egy kis tanulmányutrá küldeni. A fiatalabbaktól is szivesen elfogadva a tanácsot, mert hisz — a pap holtig kell, hogy tanuljon — szabadságot kértem 3-4 hétre egyházi fenhatóságomtól és pakoltam. Mert hát — kérem alásan — jóllehet nem Torontálban ringatták bölesőmet, nem torontáli tejet szoptam és már ifjúságomban üde erdei levegővel telt el tudom s csak néhány gyökeres magyar megyében laktam (Csongrád, Csanád) huzamos ideig; de nagyon eredetinek találtam a kutya-bagosi X. pártot és az abád-szalóki árvaszék plenáris ülését. Mind-ezen sohasem hallott eredetiségeket mit sem ér hallani vagy olvasni, ezeket látni kell; tehát menj — gondolám — és láss! hisz 57 évig se nem láttál, se nem hallottál kutya-bagosi dolgokat, más mondja, pláne újság mondja, tehát igaz!! Csak azt fájlaltam pakolás közben, hogy bokros teendői mellől nem kérhettem el a „válaszoló“t, hogy utközben — fiatal tapasztaltságával — ciceroném lehessen a kutya-bagosi dolgok tanulmányozásában.

A „TORONTÁL“ tárcája.

Pilátus leánya.

Abban az időben nagyon szomorú volt Damaszkusz kormányzója; Claudius Rix, — gyönyörű neje, Poppeja, a császár nevében Jeruzsálemben uralkodó ponciusi Pilátus leánya — beteg lett, nagyon rossz betegség győőrtte — a gyengeség. Gyönyörű karjai összeaszta, csodásan szép teste elvesztette rugékonyságát és fölmondta a szolgálatot. A beteget vörösbárony hordágyon, atlasz-tető alatt vitték ki a szabadba és így nézte a csodás kerteket, melyek a várost gyönyörű koszoru alakjában körülvették.

Már két év óta szenvedett Poppeja e bajban és nem volt reménye, hogy kigyógyul belőle. Férje a legtávolibb vidékekről hozatta a híres orvosokat, a leghíresebb varázslókat és bölcseket, néztek meg nejét és segítsenek rajta tapasztalt tudományukkal.

Csak hogy ezeknek a tudománya és erőlködése is tehetetlen volt a betegség makacsságával szemben, mely a gyönyörű, fiatal római asszonyt egy helyhez láncolta.

Egyszer csak egy utas jelentkezett a betegnél. Jeruzsálemből érkezett és elmondta neki, hogy Judea földjén valami mágus vagy, hívják pedig a Názáreti Jézusnak. Csodákat mivel: a gyengéket talpra állította és visszaadta nekik egészségüket és erejüket, a vakoknak szemük világát, sőt mondják, hogy a holtakat is feltámasztja.

Poppeja nagyon örvendett e hírek és fölkiáltott:

— Menni akarok, elmegyek a mágushoz! Böven megfizetem drágakövekkel, neki adom drága

nyakékemet, mely fölér Judea öt városával, csak gyógyítson ki!

De az idegen ezt mondá neki:

— Gyönyörű Poppeja! Mindenből semmire sincs szüksége a Názáretinak: ő maga is rongyosan és mezitláb jár, gyűlöli a világi hiuságot és ha még annyi kincset is adsz neki, még sem nyerted meg jóakarátát.

— De mit tegyek, hogy a kezével meggyógyítson? — kiáltott nyugtalanul a beteg.

— Azt kívánja azoktól, akik hozzá fordulnak és csak egyet kíván: hogy higgyenek benne.

Poppeja nagyon csodálkozott az utas szaván, gondolkodott egy ideig, homlokához szoritotta drágakövekkel megterhelt, hófehér kezét és kérdé:

— Higgyek benne? De mit higgyek?

— Hinned kell, hogy ő az Isten fia.

— Az Isten fia? Ezt az egyet nem értem...

És még sokáig kérdezősködött az utasról.

Sok napot és éjszakát töltött azóta Poppeja gondolkodva. Midőn rátekinett reszkető tagjaira, viruló szépségére, sirva fakadt, mint a gyermek. De lelkében azóta egyre világosabb lön a titokzatos, idegen mágus képe, aki az Isten fiának mondotta magát és csodákat tett, melyek fölülmulták az emberi érzés és erő határait; ugyanakkor az a vágya támadt, hogy visszanyerje előbbi egészségét, fiatalos fűrgeségét és szívből kívánta látni a csodás embert. Kész volt hinni isteni mivoltában.

Ha az lelkileg és erőre nézve oly távol áll az embertől, kell, hogy közel legyen az Isteniséghez: mert csak az isteneknek adatott az a hatalom, hogy képesek egy pillantásukkal, egy gondolatukkal a reménytelen betegeket kigyógyítani. De a mi isteneink nem akartak rajta segíteni — hát hadd próbáljam ki az új isten erejét — ki nek a Názáreti a fia.

És a hit egyre nőtt lelkében. Poppeja elhatározta, hogy Jeruzsálemba megy, mert megmondták neki, hol találhatja meg legkönnyebben Jézust. De mivelhogy tudta, hogy a férje nem engedi meg, hogy a büszke római nő megalázza magát egy megvetett héber mágus előtt, tudára adta Klaudiusnak, hogy nagyon szeretné édes apját meglátogatni.

E mese, melynek kivitele egy Poppejához hasonló beteg asszonynál annyi bajjal és fáradtsággal járt volna, nem győzte meg Klaudiuszt

De az asszony kérései és unszolásai oly állhatatosak valának, hogy Klaudius végre nem tudta szeretett, szenvedő nejétől a kérés teljesítését megtagadni, pompás hintóba emeltette, puha párnákat tétetett alája és leghivebb szolgáit rendelve melléje kísérvöl, utnak bocsájtotta Judea földjére!

Három napig utazván a széles országuton, melynek keleti része a magas cédrusfákkal benőtt Libanon hegységen keresztül vezet, Poppeja Judea földjére érkezett és negyedik nap délen, midőn a Józafát völgy északi részét is elhagyták, a koci Jeruzsálem falai alá érkezett.

A héber paszcha ünnepek ideje volt.

Midőn a város északi kapujához értek, azt látták, hogy tengernyi nép özönlik ki rajta s a tömegből kimagaslott a római katonák fényes slakja. A sokaság nyugat felé tartott, egy domb felé.

Poppeja nézte mindezt és mert nem ismerte a látvány jelentőségét, folytatta útját.

Epen a kapunál egy római tizedessel találkozott, aki szintén a tömeg után tartott. Poppeja megparancsolta a szolgáknak, álljanak meg és megkérdezte a katonát, hová tart a tömeg.

— Most feszítik föl ott a dombon a halálra

Pakolás közben kaptam kézhez b. lapja 91. számát, melyben „egy névtelen” egyenesen kényszeríteni akar, hogy válaszoljak neki, mert különben „megszégyenitem”; „a válaszra érdemesnek nem tartom” és alaposan csipked is, csak hogy erre ösztönözzön. Ismerlek „egy ismeretlen” szép maszk! „Még át nem szűrt agyvelőmmel” is átlátam gondolatjukat: no most fogtunk egyet! ez kiállt nekünk! hajrá! hajszoljuk, csipkedjük és az ő címe alatt üssük a törököt és görögöt, a muszkát és a taliánt! Kérem alásan, üthetik, a hogy akarják, semmi közöm hozzá, de ne az én címem alatt, izlés felett nem disputálok. Lám, az „egy névtelen” cikke, mely tulajdonképen az én címem alatt a főispánhoz van írva, lehetőleg tárgyilagossá és még sem tudta megállni, hogy velem szemben is ne személyeskedjék; hogy személyemet ne szurkálja; hogy „agyvelőm még át nem szűrt” állapotát stb. stb. ne emlegesse és a „jezsuitizmus” tromfalsót ki ne vágja! Ne neked pap, kellett ez nekéd!! A „főtisztelendő ur” ehhez csak mosolygott, mumussal csak gyermekeket ijesztgetnek; no de „a tiszteletes ur” (90. sz.) sem bujt az ágy alá! Nem uraim! Ha már kiálltam önöknek, csak szurkáljanak, gyomrozzanak, — nem viszonzom, — de nem megvetésből, nem mellőzőségről, hanem mivel kedélyes falusi ember vagyok, s nem hivatásos masszáló! Az urak bizonyára megtudták, hogy én Kneipp-ista vagyok, kinek egy kis gyomrozás csak egészségére válik, mivel ez — az egészségesebb vérkeringést és kedvezőbb anyagcserét — hatékonyan előmozdítja. Köszönöm ezt is, a jó tanácsokhoz! Koszt ka Geld! Köszönöm, hogy „még át nem szűrt agyvelőmet” — átszűrték!!

Nem válaszképen, hanem hogy gondolataim, szavaim és tetteim tisztességes intencióját a nagyközönség is átlássa, a következő kijelentéseket teszem:

1. Végtelen bántottak azon jelzők, melyekkel a lapok azokat felékesítették, kik ellenkező nézetben bátorkodnak lenni, különösen kollégáim ítéletükkel törődtem. Mert mit gondolhatnak Szabó Ferenc, Gaál Imre, Holecz Ferenc, Theész János, Tokody Ödön kollégáim, kik a felhívást aláírták, az oly tagtársakról, kik nem vélek fognak szavazni? Helyeslik-e az azokra halmozott jelzőket? Olyanoknak tartják-e azokat, kiknek „a kegy kell, melyet a hatalomtól remélnék!” (90. sz.) Mert én tisztelem személyüket, tisztelem elhatározásukat s tudom, hogy elhatározásuk nem rendetlen okokra vezethető vissza; de fentartani akarom részemre az ő tiszteletüket és nem akarom, hogy bármely kollégájuk elhatározásának tisztességében kételkedjenek. Ennyivel tartozom a kölcsönös kollegiális tiszteletnek, mit semmiféle alispánválasztásért fel nem áldozok!

Ily benyomások alatt irtam én a „nyílt szót”, melyben világosan kitétem: „tiszteljék egymás véleményét és elhatározását!” Ezt akartam, de mást is mellékesen elérni, t. i.

2. Tisztába akartam jönni, hogy elvi vagy személyi harc folyik-e? Állj ki a porondra te, gondolám, ki minden oldalról független vagy és mellékesen jelezd, hogy Jankó-párti hajlamaid

vannak, s ha személyedet ütök, „agyvelőd átszűrődik!” Megpróbáltam és sikerült! És ha egy szikra malicia volna bennem, most én küldhetném el „válaszolóm” és „névtelene-met” egy kis tanulmányra az én megyéimbe, hogy hogyan ugrasztják ki a nyulat a bokorból?! Nemde, mily őszinte magyar (?) ember vagyok!

3. A „nyílt szót” közlés végett a Torontálnak küldöttem be, mivel hittem, hogy ez inkább közli, mint a Nagybecskereki Hírlap. Ime! „igy találtam a Torontálra”; ime! itt van „az örök rejtvény” megfejtése.

4. A tisztviselő párt érdekében még március hó 25-én kaptam egy felhívást, hogy irjam az ívet alá, de visszaküldöttem aláíratlanul ezen megjegyzéssel: elhatározásomat akkorra tartom fel, mikor nevet mondanak nekem. Mert nekem nem mindegy a kárki is lesz a jeleit, vagy akárkit kényszerít rám az utolsó napon tartandó értekezlet. Más azonban lehet más nézetem, más kötelezheti magát in die blinde Welt, de máshoz nekem semmi közöm, ezért én senkit el nem ítélek.

A Jankó-párt engem sohasem szólított fel a csatlakozásra; a nagykikindai értekezleten — noha az orrom előtt folyt az le, — részt nem vettem; egy iven sem szerepelhet a nevem, sem magam nem irtam ilyent alk, sem megbízást nem adtam senkinek az aláírásra. — Sőt többet mondom: Jankó urait nem is ismerem személyesen még ma sem, csak az újságokból tudtam meg, kifogástalan jellem és derék hivatalnok volt mindig és ezért hajoltam feléje!

Ime t. szerkesztő és névtelen urak! Itt van szívem-lelkem kitérve! Tessék most már engem elnélni, csipkedni, gyanusítani, ahogy csak tetszik! Én önöknek kiálltam — de vissza nem lövök! Bekét vettem, de nagyobb vihart nem akarok aratni! Polemiába — a tárgy érdemét illetőleg — nem bocsájkodom, mivel aligha tudnám önöket legyőzni én, ki még Nyirben Szabolcsban stb. nem éltem, ott tapasztalatokat nem szereztem! Ha majd „agyvelőm átszűrődik” az ottani tapasztalatok folytán, tán-talán-netalántán akkor, a békésebb hangulat beálltakor!

Válószínűleg Nyirben, Szabolcsban stb. történt, mert én magyar megyét sosem láttam, hogy az egyszeri gazdag paraszt uribálban lévén, másnap reggel komájának ily szavakkal mondotta el bái élményeit: Biz az komám uram, azok az urak furán mulattak, miután jól kiszalagálták magukat párosával, egyszer csak ura, asszonya, lánya vegyest szembeállottak egymással. — osztég neki-neki mentek egymásnak, osztég mömmög visszajöttek; osztég mömmög neki-neki mentek egymásnak és osztég visszajöttek; osztég mömmög neki-neki . . . de sohasem bántották egymást!! Ezt az uri mulatságot nem volna helyes szem előtt tartani az alispánválasztási ügyben is?! Különben kinek-kinek a guszta szerint, guszta felett nincs disputa!

Ezzel végleg befejeztem végszavamat! No most már igazán pakolj Pista! És most t. szerkesztő ur! ki engem tanulmányra küldött, kívánjon nekem jó utat, jó mulatást, hasznos okulást, és adja ki nekem az utralalót! Hálás viszonzásul a tapasztalatról, — a nyugodtabb hangulat beálltakor, — talán egy tárcacikk-

azon volt, hogy tekintete találkozzék az övével, melyből a leirhatatlan testi fájdalom dacára, a gyűlölet és durvaság dacára, mely környékezte, a szélsőség és jószág sugárzott. De Krisztus szeme, melylyel csak síró anyját nézte, egyszer sem tekintett Poppeja felé.

— Menst meg! — suttogá ez és le nem vette a tekintetét Krisztus arcáról.

Krisztus váratlanul elfordította tekintetét édesanyjáról és a római nő felé fordult. És a római nő tekintete találkozott Krisztus tekintetével. És ő néhány pillanatig nézte az asszonyt jószágot, szelid kifejező szemével! . . .

Ezen égi szikrához hasonlóan átható tekintet erejétől, mely belelátott az emberbe, a lélekbe, a nő mélyeséges általános megrázkódtatást érzett és valami új, édes bátorság töltötte be lelkét és a testét . . .

Pilátus a márvány lépcsőzet felső részén várta beteg leányát, kinek jöveteléről előre értesítették. Örömmel és csodálkozással várta, mert ismeretlen volt előtte a látogatás célja.

Midőn látta, hogy szomorú arccal száll le a kocsiából, kitérte karjait, mintegy várva, hogy hozzák fel és fektessék szeliden beléjük.

De Pilátus csalódva látta, hogy Poppeja egyedül szállt le a kocsiáról, parancsoló intéssel szólította fel a szolgálkát, midőn az aranyozott hordágyat akarták alája tenni és hogy egyedül lépked bátran és könnyedén, mint a libanoni gazella a márvány lépcsőkön.

És midőn megölelte ámuló atyját, sirva szólt:

— Atyám! Ma az Istent öleltem meg! És mindnyájan bámulsól nézték a csodát.

Vazov iván.

ben fogok beszámolni, ha addig „agyvelőm átszűrődik” és utközben egy jezsuita meg nem ijeszt!

Irtam Szajánban a Jezsuita-időszámítás 1903. évi április hó 23-án.

Govrik Sándor,

plébános, vir. megyebiz. tag.

Utóirat. Ha ismételt nehezteletést vonnám magamra, hogy ezt is a Torontálnak küldöttem be, szívesen bejegyzem, hogy t. szerkesztő ur is szószerint kitegye. Megesináltuk a skandalumot, itéljen a közönség, t. i. az ön közönsége is.

Fenti.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 1/2 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/2 óráig az urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délig gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad. Zuhanyfürdő egész nap.

— **A tavaszi közgyűlés.** Torontálvármegye tavaszi közgyűlése tudvalevőleg május 25-én délelőtt 10 órakor lesz. A közgyűlés első tárgya az alispánválasztás. Azután a III-ik aljegyzői és az esetleg megüresedő állásokat töltik be. A választások után a volt vármegyei házipénztár 1902. évi zárószámátadját fogják tárgyalni, amit a többi ügyek követnek.

— **A megyei áll. választmány ülései.** A tavaszi rendes közgyűlés tárgyait előkészítő állandó választmány ülései május 19-ikén délután fél 4 órakor kezdődnek s mindennap délután ebben az időben lesznek a főispáni kisteremben.

— **A bíróság köréből.** A m. kir. igazságügy-miniszter Forgó Ferenc nagykikindai kir. törvényszéki joggyakornokot a dévai kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki, dr. Molnár Árpád nagykikindai kir. törvényszéki albirót pedig az ottani kir. járásbíróshoz mint végleges szék-helyére rendelte ki.

— **Pénzügyi kinevezés.** A m. kir. pénzügy-miniszter Schipper Lajos pénzügyi számgyakornokot ideiglenes minőségű pénzügyi számtiszté. Barth József és Faragó Lajos rendelkezési állapotba helyezett vármegyei számgyakornokokat pedig segélydíjas pénzügyi számgyakornokokká nevezte ki a nagybecskereki m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőséghez.

— **Negyven évig jegyző.** Nagy-Tószeg község érdeműs jegyzője Horváth Károly immár negyven esztendeje működik a jegyzői pályán. E 40 évi működésének betöltése alkalmával folyó hó 10-én délelőtt 9 órakor a község szép ünnepélyt rendez, melyet este az ottani nagyvendéglőben bankett fejez be. Az ünnepély iránt nagy az érdeklődés, mert az ünnepelt egyike Torontálmegye legrégibb jegyzőinek, aki buzgó és hazaforas működésével nemcsak a község és környék, hanem az egész megye rokonszenvét és közbecsülését kivívta.

— **Plébánosképesítő vizsgák.** Temesvárott Németh József fölszentelt püspök elnökele alatt tartott plébánosképesítő vizsgákat tegnap fejezték be. A vizsgára jelentkezők: Antal Miklós szeged-rókusi, Lescsnayák József szőregyi és Rómer Péter szeged-belvárosi segédlelkészek, akik a vizsgát kitűnő eredménnyel tették le.

— **Tiszti szék.** A rendes tavaszi megyei közgyűlést megelőzőleg május 24-ikén délelőtt 10 órakor a vármegyeház főispáni kistermében számonkérő tiszti szék lesz.

— **A megyei kórházi bizottság ülése.** Torontálvármegye kórházi bizottsága május 12-ikén délelőtt 10 órakor ülést tart. Az ülés tárgyai. 1. A kórházak 1904. évi költségvetései. 2. A zombolyai kórházban az irodatiszti állás betöltésére szóló kijelölés. 3. A nagykikindai kórház 1902. évi gazdasági jelentése. 4. Wiener Katalin módosi élelmező 3% árendemény elengedése iránti kérvénye 5. Lidőközben beérkező ügyek.

— **Vidéki hírlapírók közgyűlése.** A „Vidéki Hírlapírók Országos Szövetsége” 1903. évi május hó 31-én (pünkösd vasárnapján), délután 4 órakor Budapesten az „Otthon” nagytermében (VII., Dohány-utca 76. sz.) évi rendes közgyűlést tart. A közgyűlés napirendje: 1. A jegyzőkönyv hitelesítésére 3 tag kiküldése. 2. A felügyelő-bizottság által megvizsgált 1902. évi zárószámok előterjesztése. 3. Az igazgatóság előterjesztései. 4. Az 1903. évi költségvetés megállapítása. 5. Az elnök, két alelnök, az igazgatósági és felügyelő bizottsági tagok megválasztása. 6. Indítványok.

— **Adomány.** Dr. Pacséri Károly kir. tanfelügyelő a rendőrségnél lefolyt cselédügyből kifolyólag az öt megillető 12 koronát a rendőrségnél

ítelt népbolonditót, a Názaréti Jézust! — felelt ez és meghajolt Pilátus szép leánya előtt.

— Ne bántások! Ne bántások — kiáltott rémülten Poppeja. Szüntessétek be a kegyetlenkedést! Én parancsolom!

De a tiszt tudtára adta, hogy csak Pilátus változtathatja meg az ítéletet. De mire az ítélet megváltoztatását kiesziközik, késő lesz már, mert a bűnöst addigra már felfeszítették.

A tiszt nagyon csodálkozott Poppeja részvétén, melyet egy hazug lázítóra, egy magától a zsidó néptől halálra ítéltre pazarolt.

Poppeja pedig zavartan, kétségbeesetten a Golgotha felé tekintett, ahol a sokaság már összegyűlt és ahol valami borzasztó készülődött . . .

— Vigyetek rögtön oda! Neki nem szabad meghalnia! kiáltott környezetére. A szolgálk gyorsan a Golgotha hegyére szállították a hordágyat, mert a kocsi oda nem mehetett — és a sziklásdombra emelték a szép Poppeját.

Midőn a dombtetőre értek. Poppeja rémülve látta, hogy ott már három kereszt áll és hogy mindegyikre ember van felfeszítve. A sors akarata beteljesedett!

Poppeja parancsára eltávolították a népet, mely zajongva és szitkozódva állta körül a keresztet és a hordágyat a keresztet közelében tették le. A középső kereszt alatt egy zsidóasszony térdelt, két másik asszony meg könyves arccal, kétségbeesetten összekulcsolt kézzel nézte a vértanút, kinek kezeiből és lábaiból vérsugarak folytak.

Poppeja szomorúan és féltéken tekintett föl Krisztus szenvedő arcára, melynek szelid vonásai-ban a megfeszítettetés rettentő kinjai tükröződtek.

Sirva, könyves arccal nézte a többi asszony-nyal együtt a megfeszítettet. Szegény Poppeja,

megjelenni szokott városi koldusoknak adományozta. A tanfelügyelő ezen nagylelkű adományáért a koldusok nevében halás köszönetet mond a rendőrkapitányság.

Halálozás. Mint Temesvárról írják, tegnap ott meghalt id. Schlichting János törvényhatósági bizottsági tag 83 éves korában. Az elhunytnak, aki a temesvári Schlichting I. és F. szeszgyár egyik megalapítója, jelentékeny szerepe volt Temesvár kulturális és közgazdasági fejlődésében. Halála általános részvételt kelt.

Leányrablás. Tócsity Náva szerbaradáci legény már régóta kerülgette Mijatov Jóca nagybecskereki földmives házatát; de nem azért, mintha magán a házon talált volna valami megcsodálni valót, hanem inkább azért, mert abban a házban lakott Mijatov szépséges leánya, a 17 éves Leposzava, aki után Tócsity szíve annyira, de annyira sóvárgott. Hasztalan voltak azonban a szerelmes pillantások, melyeket a legény olykor a leányra vetett, mert a szép Leposzava vagy nem értette, vagy pedig, ami valószínűbb is, nem akarta megérteni Tócsity szerelmi ömlengéseit. A leánynak ez a viselkedése nagyon elszomorította a szerelmes legényt, a kibén mindinkább határozottabb alakot öltött az az érzés, hogy Leposzava nélkül nem tud élni. Mivel azonban a leánynak csepp hajlandósága sem volt életét Tócsityhoz kötni, a legény elhatározta, hogy ha már békés uton nem teheti magáévá szíve választottját, az erőszakhoz fog folyamodni. Ugyis tett. Tegnapelőtt este, mintegy 8 óra körül Gyukity Zsiva és Dragosev Milán nevű társaival kocsin Mijatovék utcájába hajtott s az utcán álldogáló Leposzavát társai segítségével erőszakkal a kocsiira emelte s a rablott kincsessel elvágatott. Mire a nagy sikoltozásra a szülők s a szomszédok elősiettek, akkorára Tócsity már messze hajtott az elrabolt leánynyal, akit végre magának vélt mondhatni. Csak hogy a leány rövid ideig maradt mellette, mert a leány apja jelentést tett a dologról a rendőrségnek, mely a szökevényeket Szerbaradácson Tócsityéknál megtalálta s Leposzavát visszavitte szüleihez. A szerelmes legénynek aszszony helyett most a rendőrséggel lesz baja.

A testvérek. Malojev Lyuba nagybecskereki földműves és Malojev Misa itteni honvédőrmester a tegnapi napot együtt töltötték nővérükkel, aki csak a napokban ment férjhez. A két testvér innen az écskai-uton levő szülei házába ment, ahol valami felett összeveszték s mivel mindketten kissé be voltak csipve, csakhamar verekezés keletkezett a testvérek között, a minnek az lett a vége, hogy az őrmester kardjával több sebet ejtett Malojev Lyuba fején, aki viszont egy a nála levő késsel viszonzta a vágásokat, úgy hogy össze-vissza szurdosták egymást. A rendőrség megindította az eljárást.

Vásár. Petrovácköztség előjárósága értesítette az itteni rendőrkapitányságot, hogy a legközelebbi petrováci országos vásár a hó 10-én lesz. A vásárra szabályszerűen kiállított marhalevéllal mindenféle állat felhajtható.

Zuhanyfürdő. A Kovács-féle fürdő tudomására adja a közönségnek, hogy a közkezdvelt zuhanyfürdők megkezdődtek.

Mérsékelt áru vasuti jegyek a Duna-ünnepélyre. A magy. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint ő felsége a király legmagasabb védnöksége alatt f. évi május hó 13-án Budapesten tartandó Duna-ünnepély alkalmából a m. kir. államvasutak állomásairól (az üzemiükben álló helyi érdekű vasutak kivételével) Budapestre és pedig személyvonatokhoz — a szomszédos forgalom kizárásával — a távolsági forgalom valamennyi vonalszakaszaiban, gyorsvonatokon pedig csak a 7—16. vonalszakaszokban mintegy 30%-al mérsékelt áru menettérti jegyek adatként ki, ha ezen jegyekkel együtt és pedig az I. és II. osztályukhoz egy kétkoronás, a III. osztályu jegyekhez pedig egy drb egykoronás, a Duna-ünnepély megtekintésére jogosító belépő jegy is váltatik, vagy esetleg már előre váltott ily belépő-vagy tribün-jegyek a jegyváltásnál felmutattatik. Ezen menettérti jegyek 5 napig érvényesek, mi mellett a jegykiadás napja első napnak vétetik és legkorábban az ünnepélyt megelőző napon, legkésőbb azonban azon vonatokhoz adatként ki, melyek az ünnepély napján a nappali órákban érkeznek Budapestre; a visszautazás pedig az 5 napi érvényesség időtartamán belül bármikor, de legkorábban az ünnepély utáni éjjeli órákban történhetik. Utmegszakításnak sem menet-, sem jövetkor helye nincsen. Végre még figyelmeztetik a közönség, hogy az állomásokon a menetjeggyel együtt váltott az ünnepély megtekintésére jogosító egy, illetve két koronás belépőjegyek Budapesten a központi menetjegyirodában (IV. Vigadó-tér 1.) ott esetleg még rendelkezésre álló magasabb áru jegyekkel a kölömbőség reáfizetése mellett kicserélhetők.

Jó tanács. Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzék be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkereskedéséből Budapesten a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétateri részére.

Színház és művészet.

* Balláké Kikindán. Mint lapunknak Nagy-kikindáról jelentik, Balla társulata a közönség legnagyobb meglepedésére működik ott. Az eddigi előadások, Verő „A bajusz”, Molnár „A doktor ur” s a „Postás fia és a huga” c. darabok arról győzték még a közönséget, hogy a délvidéki szini szövetségnek ezuttal sikerült oly társulatot szerződtetni, melylyel a magyarság minden tekintetben meg lehet elégedve.

* A cseh opera Nagybecskereken. A cseh opera vendégjátékát eredetileg május 11—14-ig tervezték. Közbejött akadályok folytán azonban későbbre kellett halasztani s mint most a társulat itteni képviselője, Kürschner Ignác zenetanár lapunkat értesíti, a cseh opera május 20-án (és nem mint több helyen olvasható volt 23-án) kezdi meg vendégjátékát. A jegyek legnagyobb része már elkelt.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 8-án.

Távirati tudósítás.

Budapest, május 8.

A képviselőház ma délelőtt ülést tartott. A mai ülés napirendjén a miniszterelnök jelentése van a kvótabizottság megválasztása tárgyában.

A jelentéshez először Kossuth Ferenc szólal fel, aki kijelentette, hogy pártja nem vesz részt a kvótabizottság megválasztásában, mert az mint közös intézmény ellenkezik a párt elveivel.

Eötvös Károly csatlakozik Kossuth véleményéhez s egyben kifogásolja, hogy nemcsak a hadsereget, de az összes kinevezési jogokat rábizzák a királyra, szerinte ilyenképpen a királyt gazdaggá, a népet szegényné téve. Fölszólítja a miniszterelnököt, hogy a nemzet jogos küzdelmében álljon a nemzet mellett.

Pozsgai Miklós és Vészi József személyes kérdésben szólalnak fel.

Azután Széll Kálmán miniszterelnök emelkedik fel szólásra, általános figyelem közben. A miniszterelnök mindenekelőtt konstatálja, hogy a kvótabizottság kiküldésével a törvényt teljesítik. Kossuth Ferenc azt mondta, hogy pártja nem akadályozza a bizottság kiküldését, csak ellenzi. Jellemző a mai helyzetre, hogy ezt külön kell hangoztatni. Az ellenzék mikor csupán bizalmatlanságát akarja indokolni, erre az indennitáznál is néhány ülés elégséges lett volna. Eötvös szerint azért folyik a harc, mert nem akarnak több fiut adni osztrák katonának. O megígérte már, hogy a jelvénykérdést rendezni fogja, várják be tehát azt. Végül bizonyítja a miniszterelnök a kvótabizottság kiküldésének szükségességét és kimutatja a királyi döntés ellen felhozott kérdések alaptalanságát. (Zajos éljenzés a jobboldalon.)

A király Budapesten.

Budapest, május 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből táviratozzák: Végleges megállapodások szerint a király hétfőn este érkezik Budapestre külön udvari vonaton. Az udvartartás már holnap jön le Bécsből.

Az aradi új román püspök beiktatása.

Budapest, május 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Aradról jelentik, Papp Jánost, az aradi új román püspököt, akit tegnap szenteltek föl Nagyszébenben, vasárnap, május hó 10-én iktatják be püspöki székébe Aradon. A beiktatás után, mely a templomban történik, a püspök küldöttségeket fogad, majd pedig diszebedet ad.

A forrongó Balkán.

Budapest, május 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Konstantinápolyból táviratozzák, tegnap Manasztirban és környékén komoly zavargások voltak. A katonaságnak részben sikerült a nyugalmat helyreállítani.

Budapest, május 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szalonikiből táviratozzák: Azt az utcát, melyben az osztrák és magyar posta épülete van, föl akarták robbantani. Szerencsére azonban, a merényletet a robbanás előtt néhány órával fölfedezték és így a katasztrófát megakadályozták. A merénylet ügyében széleskörű vizsgálat folyik.

A Györffy—Szerényi-ügy.

Budapest, május 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) A budapesti esküdttörvényszék ma délelőtt tárgyalta Györffy Gyula országgy. képviselő és Szerényi József miniszteri tanácsos közt felmerült affárnak egyik részletét. A „Magyarság” című lapban ugyanis éles, támadó cikk jelent meg Szerényi ellen, mely súlyos vádakkal illette. Ezért a cikkért Szerényi pört indított. A cikkért a felelősséget Gondos Sándor nagybányai magánzó vállalta el, aki annak idején a Magyarországnak munkatársa volt. A vádlott nem tartja magát bűnösnek, ez ügyben nem volt anyagilag érdekelve és a közérdek szempontjából írta a cikket, mely szerinte csak felelet volt a Györffy személye ellen intézett támadásokra. A tárgyalás, amelyen tanukul Láng Lajos miniszter, Nagy és Wieckenburg államtitkárok, továbbá több volt miniszter, képviselők, hírlapírók és miniszteri hivatalnokok vannak beidézve, az esti órákig eltart.

Kubelik Budapesten.

Budapest, május 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kubelik Jan, a hírneves hegedűművész most Budapesten tartózkodik. Kubelik ma délelőtt menyasszonyával jelen volt a képviselőház ülésén.

Francia tengerészek Fiumében.

Budapest, május 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Fiuméből jelentik, május 18-án egy francia iskolahajó érkezik Fiuméba. A hajó három napig marad a kikötőben azután tovább megy a Földközi tenger kikötőinek meglátogatására.

Öngyilkos vasuti tisztviselő

Budapest, május 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Aradról jelentik: Laboda Lajos az arad—csanádi vasutak tisztviselője tegnap este revolverrel fölbölte magát. Laboda már több éve, hogy betegeskedik s betegsége miatt követte el az öngyilkosságot. Még nem halt meg, de életéhez nincs remény.

Határidő-üzlet.

Budapest, május 8. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai tőzsdén az árak nagyrészt változatlanok. Déli záratkor a következő árakat jegyezték:

Buza (júliusra)	7.43 — —
Tengeri (májusra)	6.48 — —
Tengeri (júliusra)	6.48 — —
Rozs (októberre)	5.63 — —
Zab (októberre)	6.52 — —

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekéről.

Érvényes 1903. május hó 1-től.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra:

Temesvár, Versecz, Zombolyáról: délelőtt 9 óra 33 p.
Pancsováról: délután 5 óra 55 p.
Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 p.
Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 53 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:

Zombolyáról, Verseczről, Alibunáról és Temesvárról: este 7 óra 15 p.
Módosról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 28 p.
Pancsováról: reggel 7 óra 23 p.
Zombolyáról: (keskenyvágányu vonal) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:

Zombolya, Temesvár, Verseczre: délután 4 óra 45 p.
Pancsovára: délelőtt 8 óra 23 p.; délután 6 óra 20 p.
Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 46 p.
Nagykikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:

Temesvár, Versecz, Antalfalva—Pancsova és Alibunára: reggel 3 óra 33 p.
Zombolyára: (keskenyvágányu vonal) reggel 3 óra 58 p.; délután 5 óra 10 p.
Módosra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.

Törökbecsei főszolgabíróaságtól.

762. sz. 1903.

399-33

Pályázati hirdetmény.

A törökbecsei járáshoz tartozó beodrai községi orvosi állásra pályázatot hirdetek, felhívom a pályázni szándékozókat, hogy felszerelt kérvényeiket f. évi május hó 16-ig hozzám nyújtsák be, mert a később beérkező kérvények figyelembe vételét nem fogom.

Javadalmazás:

1. Évi készpénzfizetés 1200 korona.
2. Beteglátogatásért nappal 60 fillér
3. Beteglátogatásért éjjel 60 fillér.
4. Ha a beteget megvizsgálás végett az orvos lakására viszik, azon esetre ugy nappal, valamint éjjel egy látogatá-ért 40 fillér.
5. Orvosi bizonyítványokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

A megválasztott orvos köteles a torontálmegyei orvosi nyugdíjgyesületbe belépni.

Törökbecsén, 1903. évi május hó 1-én.

Horváth Zoltán,
főszolgabíró.

13366/903 sz.

Magyar kir. államvasutak.
Budapest-balparti üzletvezetőség.

Pályázati hirdetmény.

A garamberzence-lévai h. é. vasuten előállítandó a) egy 1'0 m-es és egy 2'0 m-es uti átvezető építése, b) egy 4'0 m. nyílású hídnek 100 m. nyílású hiddá és egy 6'0 m. nyílású hídnek 200 m. nyílású hiddá leendő átalakítása körül végrehajtandó munkák biztosítására ezennel nyilvános pályázatot hirdetünk. Ugy az a), valamint a b) pont alatt felsorolt létesítményekre külön-külön ajánlat is benyújtható. A teljesítendő munkák mennyiségére vonatkozó tájékoztató adatok, valamint a munkák végrehajtását szabályozó részletes feltételek az alólírott üzletvezetőség pályafentartási osztályának hivatalos helyiségében (Teréz-körut 62. szám I. em.), továbbá a lévai osztálymérnökségnél (Léva Kálmán-ut) a hivatalos órák alatt megszereshetők s ez alkalommal a tervek is megtekinthetők.

Jogérvényes és kellőleg bélyegzett ajánlatok f. évi május hó 30-án déli 12 óráig általános osztályunknál (Teréz-körut 62. sz. I. em. 6. ajtó sz. a.) nyújthatók be alábbi felirattal „Ajánlat a garamberzence-lévai h. é. vasuten előállítandó és átalakítandó műtárgyakra.”

Bánatpénz fejében legkésőbb f. é. május hó 29-én déli 12 óráig az a) pont alatt felsorolt munkákra 300, azaz háromszáz, a b) pont alatt felsorolt munkákra 500, azaz ötszáz korona készpénzben vagy állami letételekre alkalmas érték-

papirokban Budapest gyűjtőpénztárunknál (Teréz-kör-ut 62. sz. földszint) lefizesendő. A bánatpénzről szóló letéjegy az ajánlatához nem csatolandó. Az értékpapírok a budapesti, illetve bécsi tőzsdei tízennegy napnál nem régebb árfojlam szerinti, de névértékét meg nem haladó értékben fogadtatnak el.

Az ajánlatok között a szabad választási jogot magunknak fentartjuk.

Budapest, 1903. április havában.

Az üzletvezetőség.

(Utánnymás nem díjazatik.)

Pancsovai főszolgabíróaságtól.

2610. sz. 1903.

403-21

Pályázati hirdetmény.

Az üresedésbe jött beresztóci községi orvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állással a következő javadalmazások vannak egybekötve és pedig: évi 2000 kor. fizetés, 240 kor. lakásbér, 160 kor. faátalány, látogatási díj: nappal 40 és éjjel 80 fillér. A megválasztott orvos köteles a torontálmegyei orvosi nyugdíjintézetbe belépni. Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az előirt képesítést és eddigi működésüket igazoló bizonyítványokkal felszerelt kérvényüket 1903. évi június hó 4-ig alólírott hivatalnál nyújtsák be, mert a később beérkező kérvények figyelembe vételét nem fogom.

Pancsován, 1903. évi május hó 6-án.

Dr. Gyertyánffy,
főszolgabíró.

56.490. sz. 1903.

M. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

(Tüzifa szállítása iránt.)

A m. kir. államvasutak igazgatósága a kezele alá tartozó vonalak részére 1904. évi január 1-től egy. kedvező árak elérése esetén azonban öt évre is terjedhető időre évenként szükséges mintegy 126.000 köbméter egy méter hosszúságú kemény, hasábos és mintegy 60.000 köbméter egy méter hosszúságú dorongtüzifa, vagy félméter hosszúságú puha vagy kemény szelvényes szállításiának biztosítása céljából ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok f. évi május hó 28-ig benyújthatók, a bánatpénz pedig május 27-ig leteendő.

Az ajánlattételre vonatkozó egyéb határozmányok, valamint a szállítási feltételek a magy. kir. államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál, vagy az üzletvezetőségeknél betekintethetők, illetve a budapesti nyomtatványtárunknál megszereshetők.

Budapest, 1903. április hóban.

(3.1) A m. kir. államvasutak igazgatósága.
(Utánnymás nem díjazatik.)

Most jelent meg!

SOMFAI JÁNOS

KUTYAVÁR
ÉS MÁS APRÓBB HISTÓRIÁK
cími új könyve.

Kapható a TORONTÁL szerkesztőségében,

ára fűzve 3 korona,
diszkrétben 5 korona.

325-x.21

Torontálmegye zombolyai járás főszolgabírójától.

2932. köz. sz. 1903.

401-31

Pályázati hirdetmény.

Torontálmegye zombolyai járáshoz tartozó Csöszttelek község székhelyei rendszeresített körorvosi állásra pályázatot nyitok.

E körhöz a következő községek tartoznak: Csöszttelek székhely 2455, Ittvárnok 758 és Rógendorf 785 német, magyar és bolgár ajku lakossággal.

A körorvos javadalmazása: Csöszttelek község részéről 1000 korona, Ittvárnok község részéről 324 korona és Rógendorf községtől 276 korona.

Az orvosi látogatási díjak Csösztteleken nappal 50 fill., éjjel 1 kor., kisebb műtétéknél 2 kor., szülésnél való segédkezésért 20 korona, Ittvárnok és Rógendorf községekben pedig ingyen fuvar mellett nappal 1 kor., éjjel 2 korona, a 7 éven alóli gyermekek gyógykezelése alkalmával az utóbb nevezett két községben a látogatási díjaknak a fele számítható fel, vagyontalanokat a körorvos mindhárom községben ingyen gyógykezelti köteles. Csöszttelek községben a halottkémi és husszemlési teendőket tartozik végezni; a halottkémelésért esetenként 40 fillér, a husszemlésetért pedig szabályrendeletileg megállapított díjazásban részesül.

A körorvos köteles a „Torontálmegyei orvosok nyugdíj-egylet”-ébe belépni.

Megjegyzem még, hogy tudomásom szerint a Csöszttelek és Rógendorf községek határában fekvő uradalom kész a körorvost — külön szerződés mellett — a gazdaságaiban alkalmazott tisztég és cselelétség egészségügyi különös ellátásáért külön is díjazni, erre nézve azonban a közhatóságot semminémű befolyás vagy kötelezettség nem illeti s a pályázók ezt kizárólag az uradalommal intézzék el.

Mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, felhivatnak, miszerint az 1876. évi XIV. és az 1883. évi I. t. c. értelmében felszerelt pályázati kérvényüket hozzám folyó évi június hó 10-ig annál is inkább beterjeszték, mert a később érkező kérvényeket tekintetbe nem veszem.

A választási határidő Csöszttelek községhezához később meghatározandó időben fog kitűzteni.

Zombolya, 1903. évi május hó 5-én.

Förös,
főszolgabíró.

A Stoits-féle házban, a Hunyadi-utcában, eddig Petz Antal ur által bérelt

üzlethelyiség

és

== egy lakás ==
augusztus 1-étől kiadó.

Dr. Annau Ernő,

üggyvéd.

392-32

391-102

kiváló tisztelettel
Kovács Gedeon.

Nagybecskerek,

Torontálmegyei takaré- és hitelbank új palotájában.